USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 27. února 2024 o odvolání **obžalovaného: Xxx, narozený xxx,** proti rozsudku Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 6. září 2023, č. j. 4 T 65/2023-225,

takto:

Odvolání obžalovaného xxx se podle § 256 trestního řádu **zamítá.**

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Novém Jičíně v hlavním líčení konaném dne 6. 9. 2023 v trestní věci vedené pod sp. zn. 4 T 65/2023 uznal obž. xxx vinným ad 1/ výroku o vině napadeného rozsudku zločinem pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku, ad 2/ výroku o vině napadeného rozsudku zločinem pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku. Podle § 187 odst. 1 a § 43 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovaný odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 roků, jehož výkon byl podle §§ 81 odst. 1, 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 roků.

2. Proti citovanému rozsudku podal řádně a včas odvolání obž. xxx, v jehož písemném odůvodnění vypracovaném obhájcem uvedl, že má za to, že okresní soud rozhodl na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, neboť neprovedl všechny obhajobou navrhované důkazy. Dále namítal, že okresní soud důkazy provedené v přípravném řízení nebo u hlavního líčení svědčící v neprospěch a ve prospěch obžalovaného nevyhodnotil stejně pečlivě, v důsledku čehož dospěl k nesprávným závěrům o jeho vině. Od počátku přípravného řízení popírá, že by se dopustil skutků, z nichž byl obviněn. Pokud soud své rozhodnutí o vině založil na výpovědi poškozených – kamarádek a závěrech znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, kdy znalkyně obě poškozené označily jako osoby věrohodné, u nichž nebyly zjištěny znaky lhavosti, má obžalovaný za to, že závěry znalkyň o věrohodnosti obou poškozených jsou ve zcela zřejmém rozporu s některými dalšími provedenými důkazy, zejména výpověďmi svědků. Obžalovaný považuje za nejvýznamnější okolnost pro posouzení závěru o jeho vině či nevině v této věci právě pečlivé vyhodnocení věrohodnosti výpovědi xxx. Příčinu jeho obvinění ze strany xxx spatřuje v celkovém popisu její osobnosti a v této souvislosti poukázal na výpovědi svědků xxx a xxx. Všechny skutečnosti zjištěné ohledně osobnosti xxx nemohou vést k přesvědčivému závěru o věrohodnosti její výpovědi. Dále poukázal na samotnou výpověď xxx, kdy v přípravném řízení uváděla, že sama neví, zda se to skutečně stalo nebo se jí to zdálo. Navíc věc sama oznamuje rodičům až s delším časovým odstupem při návratu z kina po shlédnutí filmu „V síti“, kde jsou řešeny různé formy sexuálních útoků na mladé dívky. Nelze proto ze strany xxx vyloučit ani motivaci stát se pro své okolí stejně zajímavou, jako děvčata v uvedeném filmu. Stranou pozornosti soudu by pak nemělo zůstat, proč xxx věc oznamuje s tak velkým časovým odstupem, proč věc neoznámila v době, kdy se to mělo stát, a proč k nim po události dále jezdila. Za další, v úvahu přicházející motivaci xxx považuje obžalovaný její snahu pomstít se mu za to, že si mohla myslet, že jejím rodičům oznámil, že kouří marihuanové cigarety. Pokud jde o motivaci poškozené xxx, která poté, co se jí měla svěřit xxx jí sdělila, že ona zažila taky něco podobného, ve snaze nezůstat za xxx, co do prožitých událostí pozadu a vyrovnat se jí. Dle obžalovaného kromě shora nastíněné možné motivace výpovědí obou poškozených může být za jejími výpověďmi proti němu i pouhá

domluva kamarádek. Navíc u xxx může být její výpověď proti němu ovlivněna i snahou vyrovnat se xxx, která vždy byla pro své okolí vůdčí osobností a také to dávala všem najevo. Výpověď xxx proti němu může mít základ i v tom, že se snaží jej poškodit za to, že jí opakovaně sdělil, aby k nim už nechodila, protože byl přesvědčen, že kouří cigarety s marihuanou a nechtěl, aby k tomu sváděla jeho dcery. Dále obžalovaný poukázal na výpověď otce xxx, z níž vyplynulo, že on sám si podobnou marihuanovou cigaretu ubalí a vykouří, a obžalovaný je přesvědčen o tom, že xxx k těmto látkám přinejmenším mohla mít přístup, protože kromě toho, že mu sama takové cigarety nabízela, také vykazovala svým chováním ovlivnění návykovými látkami. On sám nikdy v době, kdy u nich poškozené přespávaly, do pokoje dětí nechodil, a proto se řešených skutků nemohl dopustit. Poukázal na to, že v jeho mobilním telefonu, v počítači ani na jiných nosičích nebyl zjištěn žádný závadový obsah týkající se mladých dívek a jím opakovaně navrhované vypracování znaleckého posudku z oboru sexuologie, který by potvrdil jeho obhajobu, že jej mladé dívky nebo děti sexuálně nepřitahují, nebyl proveden a byl označen za nadbytečný. Poukázal na výpověď manželky xxx, která uvedla, že nikdy nezaznamenala, že by se u nich stalo něco neobvyklého po dobu, co u nich přespala některá z kamarádek dcery. Dále obžalovaný uvedl, že u Okresního soudu v Novém Jičíně pod sp. zn. 91 Nc 387/2011 nyní probíhá komplikované opatrovnické řízení ohledně jejich 4 nezl. dětí a manželka nyní využívá tohoto trestního řízení s tím, že nemá předpoklady pro výchovu nezl. dětí, proto byl, byť nepravomocně, odsouzen za pohlavní zneužívání a snaží se jej tímto v opatrovnickém řízení poškodit. Závěrem obžalovaný navrhl, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil, vrátil věc soudu I. stupně s pokynem doplnit dokazování opakovaně navrhovaným znaleckým posudkem z oboru sexuologie ohledně jeho osoby, a poté nechť okresní soud o věci znovu rozhodne.

3. Odvolání bylo podáno včas (§ 248 odst. 1 tr. ř.) oprávněnou osobou (§ 246 odst. 1 písm. b) tr. ř.) a mělo zákonem předepsané náležitosti (§ 249 tr. ř.). Nebylo shledáno zákonných důvodů pro jeho zamítnutí podle § 253 odst. 1 tr. ř., případně odmítnutí podle § 253 odst. 3 tr. ř.

4. Krajský soud v Ostravě jako soud odvolací (§ 252 tr. ř.) přezkoumal podle § 254 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání a správnost řízení, které jim předcházelo. Podané odvolání směřovalo proti výrokům o vině i trestu napadeného rozsudku. Povinností odvolacího soudu bylo přezkoumat všechny odvoláním napadené výroky rozsudku vztahující se k odvolateli.

5. Napadený rozsudek vzešel z řízení, které bylo provedeno podle trestního řádu a není zatíženo žádnými vadami, které by mohly mít vliv na řádné objasnění věci nebo na možnost uplatnění práva na obhajobu. Okresní soud provedl v souladu s § 2 odst. 5 tr. ř. dostupné a potřebné důkazy rozhodné pro zjištění skutečného stavu věci. Provedené důkazy okresní soud zhodnotil způsobem, kterému nelze nic vytknout ani z hlediska ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř. Okresní soud vyhodnotil provedené důkazy jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech, a logicky a přesvědčivě se zabýval všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Okresnímu soudu není možno vytýkat, že by některý významný důkaz nebo závažnou okolnost pominul, nebo že by takto provedené důkazy hodnotil v rozporu s jejich obsahem, nebo že by se při hodnocení důkazů dopustil nějakých nelogičností či nesprávností. Krajský soud se ztotožnil se závěry okresního soudu, který vysvětlil, jakými úvahami se při hodnocení provedených důkazů v průběhu trestního řízení řídil, jaká z nich vyvodil skutková zjištění. Podle ust. § 263 odst. 7 věty druhé tr. ř. je odvolací soud vázán hodnocením důkazů okresním soudem, neprovedl-li sám ve veřejném zasedání důkazy (k tomu srovnej např. R 53/92-I. nebo I. ÚS 608/06, II. ÚS 1305/08). Rozsudek není stižen podstatnými vadami a jeho výroky splňují kritéria požadovaná zákonem v § 120 odst. 3 tr. ř. a jeho odůvodnění odpovídá požadavkům § 125 tr. ř.

6. Krajský soud konstatuje, že odvolání obžalovaného je zaměřeno proti způsobu hodnocení důkazů okresním soudem, tímto i do skutkových zjištění a právní kvalifikace protiprávního jednání obžalovaného. Okresní soud v odůvodnění rozsudku vysvětlil, proč vychází ve vztahu k bodům 1., 2. výroku o vině z výpovědí svědkyň – poškozených xxx a xxx, výpovědí svědků xxx, xxx, xxx, xxx

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Straková.

a xxx, znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie dětská, dorostová a pro dospělé, zdravotnictví, odvětví psychiatrie**,** odvětví klinická psychologie dětí a dospělých, znalkyň MUDr. Dany Skřontové a PhDr. Heleny Khulové na poškozené xxx a xxx a provedených listinných důkazů prokazujících vinu obžalovaného. Krajský soud se s hodnocením důkazů okresního soudu ztotožnil a neshledal v hodnocení důkazů okresním soudem žádné podstatné vady, na základě kterých by bylo možné krajským soudem důkazy hodnotit jinak, tedy ve prospěch obžalovaného. Krajský soud neshledal v žádném případě extrémní rozpor mezi provedenými důkazy a na jejich základě učiněnými skutkovými zjištěními. S požadavky spravedlivého procesu není rozporné, že krajský soud odkáže na odůvodnění napadeného rozsudku a neopakuje obsah a hodnocení jednotlivých důkazů (např. rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. IV ÚS 415/11). Krajský soud dále uvádí, že toliko odlišný pohled obžalovaného na hodnocení důkazů okresním soudem nemůže být relevantní pro jejich odlišné hodnocení krajským soudem. To za situace, kdy obžalovaný pro podporu svých tvrzení nenabídl žádné nové skutečnosti, ani nové relevantní důkazy, které by mohly spolu s již provedenými důkazy vést k závěru o nevině obžalovaného. Návrh obžalovaného na doplnění dokazování vypracováním znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie na osobu obžalovaného krajský soud za takovýto důkaz nepovažuje, jak bude rozvedeno dále. Je proto namístě závěr, že okresní soud vyvodil z provedených důkazů správná skutková zjištění. Na tyto závěry okresního soudu obsažené v napadeném rozsudku je možno v plném rozsahu odkázat.

7. Krajský soud konstatuje, že odvolací námitky obžalovaného ve vztahu k výroku o vině napadeného rozsudku jsou opakováním jeho obhajoby z přípravného řízení, jakož i z hlavního líčení, se kterými se již vypořádal v odůvodnění svého rozhodnutí okresní soud. Okresní soud v bodech 26. a 27. odůvodnění napadeného rozsudku velmi pečlivě a podrobně konstatuje jednotlivé provedené důkazy, které rovněž vyhodnocuje, včetně obhajoby obž. xxx. Krajský soud dospěl shodně jako okresní soud k závěru, že obhajoba obžalovaného je účelová, vedená snahou vyvinit se z protiprávního jednání. Obhajoba obžalovaného je vyvrácena zejména výpověďmi poškozených xxx a xxx, které krajský soud shodně jako okresní soud vyhodnotil jako věrohodné. Poškozené nezletilé xxx (č. l. 24-30) a xxx (č. l. 37-43) byly jakožto svědkyně osoby mladší 18 let o okolnostech, jejichž oživování v paměti by vzhledem k věku mohlo nepříznivě ovlivňovat jejich duševní a mravní vývoj, vyslechnuty v přípravném řízení za splnění podmínek dle § 102 odst. 1 tr. ř. a § 158a tr. ř. Protokoly o jejich výslechu byly následně v souladu s ust. § 102 odst. 2 tr. ř. přečteny v hlavním líčení dne 20. 6. 2023 (č. l. 195). Obě poškozené ve svých výpovědích s ohledem na odstup času od spáchání trestné činnosti popsaly okolnosti, za kterých došlo ke spáchání protiprávního jednání obžalovaného. Při hodnocení obsahu výpovědí shora uvedených svědkyň krajský soud přihlédl ke skutečnostem za jakých okolností došlo ke spáchání protiprávního jednání obžalovaným, s jakým odstupem času byly obě svědkyně vyslýchány od doby, kdy došlo ke spáchání protiprávního jednání obžalovaného (u poškozené xxx s odstupem 2 let, u poškozené xxx s odstupem 1 roku a 4 měsíců), k osobnostem obou poškozených a skutečnosti, že se jednalo o děti ve věku 13 let, přičemž každá osoba rozdílným způsobem vnímá, pamatuje si a reprodukuje prožité události, kdy zejména u pohlavně zneužívaných nebo znásilněných dětí dochází ve většině případů k vytěsňování negativních prožitků. Závěr krajského soudu je podporován rovněž závěry znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie dětská, dorostová a pro dospělé, zdravotnictví, odvětví psychiatrie**,** odvětví klinická psychologie dětí a dospělých, znalkyň MUDr. Dany Skřontové a PhDr. Heleny Khulové zpracovaných na výše uvedené poškozené. V podrobnostech krajský soud odkazuje na závěry znalkyň ve vztahu k oběma poškozeným, jak jsou popsány v písemně zpracovaných znaleckých posudcích (č. l. 104-137, 138-150) a výpovědích znalkyň v hlavním líčení PhDr. Heleny Khulové (č. l. 193-195) a MUDr. Dany Skřontové (č. l. 204) a jak tyto zkonstatoval a vyhodnotil okresní soud pod body 15., 16. a 27. odůvodnění napadeného rozhodnutí. Krajský soud se s hodnotícími úvahami okresního soudu v plném rozsahu ztotožnil, když znalkyně při zpracování znaleckého posudku vycházely z provedených důkazů a rovněž vyšetření obou nezletilých, kdy v rozborové části a závěrech znaleckého posudku pečlivě vyhodnotily všechny

zjištění skutečnosti a dospěly k logickým a přesvědčivým závěrům, které následně vysvětlily ve svých výpovědích v hlavním líčení. Ze strany krajského soudu nebyly zjištěny žádné skutečnosti ani důkazy, které by zpochybňovaly závěry shora uvedených znaleckých posudků a vedly by krajský soud k závěru, že je namístě vypracování nových znaleckých posudků, případně revizních znaleckých posudků na obě poškozené svědkyně. Výpovědi poškozených xxx a xxx nestojí osamoceně, jsou potvrzovány nepřímo výpověďmi svědků xxx, xxx a xxx, kteří potvrdili skutečnosti, které se dozvěděli od obou poškozených poté, co bylo zjištěno, že obžalovaný se měl dopustit protiprávního jednání vůči poškozeným a dále se vyjádřili k osobním charakteristikám obou poškozených. Svědkyně xxx se vyjádřila k charakteristice poškozené xxx, jakožto třídní učitelka. Z výpovědi svědka xxx byly pouze zjištěny skutečnosti týkající se vztahu k oběma poškozeným, kdy tento nepotvrdil obhajobu obžalovaného, že by poškozená xxx zneužívala návykové látky. Rovněž i ze zprávy Městského úřadu v Novém Jičíně, odboru sociálních věcí, orgánu sociálně právní ochrany dětí (č. l. 95) nebyly zjištěny k osobě poškozené xxx žádné negativní poznatky, naopak tato je hodnocena pozitivně. Krajský soud se s hodnotícími úvahami a skutkovými závěry okresního soudu ztotožnil a na tyto odkazuje. Všechny tyto skutečnosti potvrzují závěry okresního a krajského soudu o věrohodnosti výpovědí poškozených xxx a xxx.

8. Krajský soud k námitkám obžalovaného obsaženým v odvolání týkajícím se způsobu hodnocení výpovědí jednotlivých svědků uvádí, že obžalovaný hodnotí výpovědi svědků pouze jednostranně ve svůj prospěch a snaží se tak vyvinit z protiprávního jednání kladeného mu za vinu. Krajský soud se s hodnotícími úvahami a odvolacími námitkami obžalovaného obsaženými v odůvodnění odvolání neztotožňuje. Převzetím jednostranného hodnocení provedených důkazů obžalovaným by krajský soud porušil jednu ze základních zásad trestního řízení, a to zásadu volného hodnocení důkazů zakotvenou v ust. § 2 odst. 6 tr. ř. Jak uvedl v odůvodnění již okresní soud, obhajoba obžalovaného je v některých bodech nelogická a nepřesvědčivá, přičemž není podporována, s výjimkou tvrzení obžalovaného, dalšími provedenými důkazy, případně obžalovaný při hodnocení obsahu důkazů tyto vyhodnocuje v rozporu s jejich obsahem, resp. v rozporu s dalšími provedenými důkazy. V souvislosti s projednávanou trestní věci je nutno zkonstatovat, že trestný čin pohlavního zneužití dle § 187 tr. zákoníku je specifickým trestným činem, kdy ve většině případů protiprávního jednání pachatele nedochází veřejně, ale naopak v místech, kam mají přístup pouze pachatel trestného činu a oběť a za specifických okolností i osoby, které se mohou zdržovat poblíž. Pachatelé trestného činu jsou si vědomi svého protiprávního jednání, a proto k němu nedochází veřejně. S ohledem na shora uvedené je tedy zřejmé, že množství přímých důkazů prokazujících vinu obžalovaného je omezené, kdy v převážné většině se jedná o výslechy obětí. Jak již krajský soud výše uvedl, okresní soud pečlivě vyhodnotil provedené důkazy a dospěl ke správným závěrům týkajících se hodnocení výpovědí obou poškozených, které správně vyhodnotil jako věrohodné. Odvolací námitky obžalovaného byly shledány nedůvodnými.

9. Krajský soud zamítl návrh obžalovaného na doplnění dokazování vypracováním znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie, na jeho osobu, když tento důkazní návrh v současném stadiu trestního řízení již považuje za nadbytečný. S ohledem na výpověď obžalovaného, výpovědi obou poškozených a svědků, rodinných příslušníků obžalovaného, xxx, xxx a xxx, jakož i další provedené důkazy krajský soud dospěl k závěru, že u obžalovaného byly plně zachovány rozpoznávací a ovládací schopnosti a obžalovaný v době spáchání trestného činu nebyl nepříčetný dle § 26 tr. zákoníku, a nebyla u něj dána zmenšená příčetnost dle § 27 tr. zákoníku. Doplnění dokazování o shora navržený důkaz nemůže přinést žádné nové skutečnosti, které by mohly vést k závěru o nevině obžalovaného, když dosud zjištěné a provedené důkazy vinu obžalovaného jednoznačně prokazují.

10. Okresní soud právně kvalifikoval protiprávní jednání obžalovaného pod bodem 1. výroku o vině napadeného rozsudku jako zločin pohlavního zneužití dle § 187 odst. 1 tr. zákoníku a pod bodem 2. výroku o vině napadeného rozsudku jako zločin pohlavního zneužití dle § 187 odst. 1 tr. zákoníku, když vzal za prokázáno v obou bodech, že obžalovaný jiným způsobem pohlavně zneužil

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Straková.

dítě mladší 15 let. Pokud se jedná o úvahy okresního soudu týkající se shora uvedené právní kvalifikace, krajský soud v podrobnostech odkazuje na odůvodnění obsažené pod body 29., 30. napadeného rozhodnutí, s kterýmžto se neztotožňuje.

11. V průběhu dokazování v hlavním líčení z výpovědí obou poškozených a závěrů znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie dětská, dorostová a pro dospělé, zdravotnictví, odvětví psychiatrie, odvětví klinická psychologie dětí a dospělých, znalkyň MUDr. Dany Skřontové a PhDr. Heleny Khulové, byly zjištěny skutečnosti, které umožňovaly učinit skutkový (v případě pochybností okresní soud mohl dále doplnit dokazování) a následně i právní závěr, že ze strany obžalovaného došlo k naplnění skutkové podstaty zločinu znásilnění dle § 185 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku. Okresní soud následně měl zvolit procesní postup dle ust. § 24 odst. 1 tr. ř. Dle usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 7 Tdo 399/2021 ze dne 12. 5. 2021 se za pohlavní styk považuje jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiného člověka. Nemusí jít však nutně o ukájení pohlavního pudu samotného pachatele a nezáleží na tom, zda v konkrétním případě skutečně dojde k pohlavnímu ukojení (Ščerba, F. a kol.: Trestní zákoník. Komentář. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2020, str. 1516). Spadá sem relativně široká škála forem sexuálních kontaktů. Kromě soulože a s ní srovnatelných forem pohlavního styku je pohlavním stykem třeba i o osahávání prsou nebo pohlavních orgánů, líbání přirození, intenzivnější osahávání intimních míst na těle přes šaty, poskytování tzv. erotické masáže či provádění mírnějších forem sadomasochistických praktik apod. Jako pohlavní styk a trestný čin znásilnění bylo posouzeno i jednání, kdy pachatel oběť osahával na prsou a líbal ji na ústa, uši, krk či prsa (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 4. 2013, sp. zn. 4 Tdo 273/2013), jakož i osahávání prsou a osahávání genitálií přes oblečení (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 2. 7. 2014, sp. zn. 8 Tdo 775/2014). O pohlavní styk, a tedy o znásilnění, půjde i tehdy, pokud pachatel svým jednáním směřuje k ukájení pohlavního pudu samotné oběti, která s tím nesouhlasí. I v takovém případě totiž pachatel útočí na objekt trestného činu znásilnění, tj. na svobodu rozhodování v pohlavních vztazích (srov. usnesení uveřejněné pod číslem 25/2010 Sb. rozh. tr.). Okresní soud se rozhodnutími Nejvyššího soudu ČR týkajícími se naplnění skutkové podstaty znásilnění dle § 185 tr. zákoníku vůbec nezabýval a dle krajského soudu nedospěl ke správným právním závěrům týkajícím se právní kvalifikace protiprávního jednání obžalovaného. S ohledem na absenci odvolání státního zástupce v neprospěch obžalovaného proti výroku o vině, shora uvedené pochybení okresního soudu nebylo možno napravit.

12. Krajský soud přezkoumal výrok o trestu z napadeného rozsudku okresního soud. Okresní soud ve svém odůvodnění uvedl, že při ukládání trestu vycházel z ust. §§ 36 až 39 tr. zákoníku, přičemž přihlédl k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem dle §§ 41, 42 tr. zákoníku, když hodnotil veškeré okolnosti svědčící jak ve prospěch, tak i v neprospěch obžalovaného, jak podrobně rozvedl v bodech 32., 33. odůvodnění napadeného rozhodnutí. Obžalovanému byl uložen trest úhrnný dle ust. § 187 odst. 1 tr. zákoníku v trestní sazbě od 1 roku do 8 let v trvání 2 roků, tj. blíže spodní hranice zákonné trestní sazby, přičemž výkon tohoto trestu byl podle §§ 81 odst. 1, 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 roků, tj. v polovině zákonné trestní sazby, která je od 1 roku do 5 let. Krajský soud se s hodnotícími úvahami okresního soudu neztotožnil, když takto uložený trest považuje za nepřiměřeně mírný. Okresní soud výrazně ve prospěch obžalovaného vyhodnotil okolnosti případu a osobu obžalovaného. Nedostatečným způsobem vyhodnotil samotné okolnosti případu, za kterých došlo k protiprávnímu jednání obžalovaného, kdy trestné činnosti se dopouštěl opakovaně, vůči dvěma poškozeným ve věku 13 let. U poškozené xxx bylo protiprávní jednání obžalovaného jednou ze stresujících událostí, která vedla ke vzniku poruchy přechodného rázu reakce na stres – poruše přizpůsobení, která následně vedla k výraznější destabilizaci psychiky, výkyvům nálad, úzkostným stavům, sebepoškozování, pro které nakonec byla hospitalizována. V souvislosti s ukládáním trestu obžalovanému je nutno rovněž vyhodnotit postoj obžalovaného k trestné činnosti, kdy okresní soud rovněž tuto skutečnost nesprávně vyhodnotil. Krajský soud má za to, že obžalovanému bylo namístě ukládat

již trest odnětí svobody úhrnný, nepodmíněný, spojený s přímým výkonem ve věznici příslušného typu v první čtvrtině zákonné trestní sazby. Závěrem krajský soud konstatuje, že obžalovaný se upozorňuje, že během zkušební doby podmíněného odsouzení je povinen vést řádný život, nesmí se dopustit žádného protiprávního jednání, jinak se vystavuje nebezpečí, že by musel vykonat trest odnětí svobody ve věznici příslušného typu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:

a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obžalovaného

b) obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí senátu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směruje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. l písm. a)-m) nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 27. února 2024

JUDr. Jaroslava Miketová, v. r.
předsedkyně senátu

vyhotovil:
Mgr. Petr Tajdus, v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Straková.